10. czerwca 1940 r.

Front zachodni. Komunikat sztabu franc. Od morza do Argonnów toczy się nieprzerwanie bitwa z wzrastającą siłą. Na lewym skrzydle zażarte ataki nieprzyjaciela na nasze pozycje nad rzeką Bresle. Zwiadowcze oddziały nieprzyjaciela, które przedarły się na naszym lewym skrzydle zdołały przedostać się w kierunku Rouen i Vernon. Na najważniejszym odcinku między Soissons – Rethel z powodu olbrzymich strat nieprzyjaciela, ataki jego osłabły. Na prawym skrzydle między Rethel – Beaumont, gdzie nieprzyjaciel rzucił do ataku 30 dyw., napór wroga powstrzymany. Nad górnym Renem artyleria nasza z górnej Alzacji ostrzeliwała pozycje niem. oraz miasta przemysłowe po drugiej stronie Renu, wskutek ostrzeliwania powstały olbrzymie pożary. – Mimo przewagi wroga wojska nasze biją się niezwykle dzielnie, za 6 dni ofensywy nieprzyjaciel posunął się w niektórych punktach najwyżej o 28 klm., zaś straty jego wynoszą: 400.000 ludzi i 1000 czołgów zniszczonych. –

Komunikat lotniczy. – Lotnictwo nasze paraliżowało ruchy kolumn pancern. skutecznym bombardowaniem, np. w pewnym punkcie zrzucono ponad 30 tonn bomb na zmasowane wozy. W rej. Amiens, Peronne, St. Quentin bombardowano zmasowane wojska i kolumny, powodując niezliczone straty wroga. Zniszczono most na Oise, między Soissons a Fontenoy rozproszono kolumny bombami. Myśliwce nasze strąciły 30 samol. pościgowych, stracono wiele bombowców – strat wroga nie można narazie obliczyć. – Lotnictwo ang. bombardowało z soboty na niedzielę oraz całą niedzielę: i tak zniszczono w Hanowerze zbiorniki z benzyną, w Eiskirchen węzły kolejowe. W wielu okolicach zachodn. Niemiec, nawet w Prusach wschodn. drogi przemysłowe i drogi komunikacyjne zostały całkowicie zniszczone. –

Wiadomości ogólne. – Dnia 10. czerwca 1940 r. Mussolini w obecności zastępcy Hitlera Hessa oraz generałów niem. wygłosił na placu Weneckim w Rzymie do zgromadzonych czarnych koszul mowę, w której wypowiedział wojnę Francji i Anglji. Ambasador franc. zapyt. na konferencji z Min. Ciano na zapytanie dla jakich przyczyn Włochy chcą wypowiedzieć wojnę aliantom, otrzymał odpowiedź, że Mussolini chce dotrzymać zobowiązań wobec swego sprzymierzeńca. Prem. Reynaud przemawiając przez radio o godz. 19.35 oświadczył, iż krok Włoch był spodziewany oddawna, Mussolini od 9 mies. pomagał Niemcom przez swe pogróżki, zmuszając aliantów do koncentracji sił zbrojnych na granicy Włoch i obszarze Morza Śródziemnego. Włochy zaatakowały Francję w krytycznym momencie, ale morale żołnierzy i narodu pozostanie niezmienione, aż do ostatecznego zwycięstwa. – Prem. Anglji zawiadomił rząd Francji, iż Anglia oddaje wszystkie swe siły lądowe, morskie i powietrzne do dyspozycji Francji dla złamania wroga. –

Krok Włoch wywołał w Ameryce olbrzymie wrażenie. Prasa zaznacza, że Ameryka nie jest neutralna, gdy chodzi o zwycięstwo aliantów. Prezes komitetu pomocy dla aliantów ostrzegł w swej mowie Hitlera, że od dziś cały naród amerykański będzie uważał za swój obowiązek udzielić aliantom takiej pomocy, by złamanie barbarzyństwa było pewne. — W dniu dzisiejszym o godz. 23.15 Prezydent Demokracji Roosevelt wygłosi mowę do narodu amerykańskiego, oczekiwaną przez cały świat ze zrozumiałym zainteresowaniem. — Ambas. St. Zjedn. Bullitt wygłosił mowę pod pomnikiem Joanny d'Arc, życząc Francji w imieniu narodu amer. zwycięstwa. — Prezydent Meksyku oświadczył przez radio, że w interesie ludzkości Meksyk pracować będzie dla aliantów, by osiągnęli zwycięstwo. —

W najściślejszym porozumieniu z aliantami król norw. Haakon oraz cały rząd przybyli do Londynu, by z terenu bezpiecznego prowadzić dalej walkę o wyzwolenie Norwegji. Oddziały norw. w płn. Norwegji dnia 10. czerwca o godz. 24. zaprzestają walki. Armie sprzymierzone w Norwegji będą wycofane i użyte na innym terenie walki. Nacz. wódz norw. gen. Runge zakomunikował, że wojska norweskie walczyć będą z wrogiem na innym terenie. — Dn. 8. czerwca odbyła się przy brzegach Norwegji bitwa morska między jednostkami ang. a niem., szczegółów brak. —

Zamorskie koła wojskowe aliantów stwierdzają, że jeśli alianci wytrzymają napór jakiś czas, ofensywa niem. straci zupełnie rozpęd. 3/4 armji niem. zostało wyczerpanych, podczas, gdy gros armji franc. nie wzięło jeszcze w walce. Anglia rzuca na pole walki całe zapasy wojsk, rezerw i samolotów. „Baseler Nachrichten" twierdzi, że opór aliantów stanowi treść klęski niem. Plany niem. sprawdziły się całkowicie podczas, gdy plany gen. Weyganda pozostały tajemnicą. — Zdaniem gen. Sikorskiego kryzys ofensywy niem. już przeszedł, a rzekomy odwrót obecny jest niczym innym, jak tylko manewrem.

Z Zurychu donoszą, że propaganda niem. jest przerażona stanowiskiem Ameryki. Goebbels usiłuje przekonać, że Niemcy nie mają zamiaru niszczyć demokracji Zachodu, podczas, gdy koresp. amer. z Berlina nadsyłają straszne opisy gwałtów niem. na terenach okupowanych i stosunków wewnątrz Niemiec. — Norwegja będzie blokowana, by przeszkadzać dostawom rudy. Sztab amer. opracował projekt armji zmotoryzowanej i panc., złożonej z 377.000 ludzi. — Komisja wojskowa St. Zjedn. zawiadomiła, że odeszły do Europy olbrzymie transporty broni i amunicji. — W ostatnim tygodniu w Anglji produkcja samol. przerosła najbardziej optymistyczne oczekiwania. Władze niem. zakazały ludności pisać do rodziny w listach o zabitych i rannych wskutek bombardowań. Ambasadorowie sow. w Rzymie i włoski w Moskwie objęli swe posterunki. Ambas. Francji odbył konferencję z Papieżem. We Francji powołano pod broń wszystkie rezerwy oficerów.